

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 107 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Tredje behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 29/1 2003. Første behandling 21/2 2003. Betænkning 14/5 2003. Anden behandling 20/5 2003. Tillægsbetænkning 21/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg må tilstå, at jeg er temmelig overrasket og fuldstændig uforstående over for den udvikling, behandlingen af lovforslaget har undergået.

For det første vil jeg gerne understrege, at lovforslaget fuldt ud implementerer direktivet. Det går jeg ud fra at de partier, der har tilkendegivet, at de vil stemme nej til forslaget, er enige i. Og det her er nærmest et direkte spørgsmål til Socialdemokraternes og De Radikales ordførere: Er ordførerne ikke enige i, at det lovforslag, vi behandler her, mere end fuldstændig implementerer det EU-direktiv, vi skal omsætte til dansk lovgivning?

Lovforslaget er således i overensstemmelse med gældende EU-ret. Der indføres for det første klare definitioner af forskelsbehandlingsbe-

grebet, for det andet klart forbud mod chikane, for det tredje forbud mod instruks om forskelsbehandling, for det fjerde beskyttelse mod repressalier og for det femte delt bevisbyrde i alle sager om forskelsbehandling:

Faktisk stilles den beskyttede personkreds i direktivet bedre, end hvad der kræves i henhold til direktivet. Det skyldes, at regeringen har valgt at højne beskyttelsesniveauet i den nugældende forskelsbehandlingslov. Rent praktisk sker det ved, at der også indføres delt bevisbyrde, for så vidt angår diskrimination begrundet i hudfarve, politisk anskuelse og national eller social oprindelse.

Det skyldes for det første, at der ellers ville kunne opstå en form for første- og andenrangs diskriminationskriterier. For det andet vil det yderligere kunne vise sig vanskeligt at se forskel på, om der f.eks. i en konkret sag er tale om forskelsbehandling på grund af etnisk oprindelse eller forskelsbehandling på grund af hudfarve. Regeringen finder derfor, at det på dette punkt er rigtigst undtagelsesvis at bryde med princippet om minimumsimplicitering.

For det tredje føler jeg mig endnu en gang foranlediget til at understrege, at direktivet efter svære forhandlinger blev vedtaget under den tidligere SR-regering. For den tidligere regering var det på daværende tidspunkt også af afgørende betydning, at der ikke blev ændret på det eksisterende konfliktløsningsystem på arbejdsmarkedet. Efter svære forhandlinger lykkedes det rent faktisk at nå frem til en formulering, der tilgodeså de danske interesser, og det synes jeg S og R glemmer.

Jeg synes, at den uenighed, der er opstået i forbindelse med implementeringen af det her direktiv, er både ærgerlig og uklog. I Folketinget har der altid været opbakning til minimumsimplicitering, for så vidt angår arbejdsmarkedsdirektiver. Det skyldes trepartssystemet. Det er uklogt, hvis vi ændrer på den praksis, da det vil gøre det sværere for arbejdsmarkedets parter at forhandle deres aftaler. Derfor synes jeg også, man skal være varsom med at bruge implementering af direktiver som led i indenrigspolitiske drillerier. Dertil er sagerne for vigtige.

Kl. 10.25

I dag har vi at gøre med et antidiskriminationsdirektiv. Jeg kan jo kun spørge, hvad det næste bliver. Det er et meget farligt skråplan, hvis der i forbindelse med en i øvrigt korrekt implementering gøres forsøg på afpresning, og det er jo det, der er tale om. S og R vil benytte lejlighede